

How to Evangelize

การสื่อความหมายของข่าวประเสริฐ

การสื่อความหมายของข่าวประเสริฐ

การเป็นพี่เลี้ยง-ติดตามผล

1. การเป็นพี่เลี้ยงคืออะไร ควรมีลักษณะอย่างไร และ สำคัญแค่ไหน

ไหน?

คำนิยาม การเป็นพี่เลี้ยง คำว่า “พี่” หมายถึงบุคคลที่เกิดก่อนน้องในครอบครัว คำว่า “เลี้ยง” หมายถึงการเลี้ยงดู เลี้ยงด้วยอาหารให้เจริญเติบโต รวมความก็คือโดยปกติในครอบครัวคนไทย มักจะให้พี่เลี้ยงดูแลน้องของตนในครอบครัว เพื่อแบ่งเบาภาระ พ่อแม่จะได้ทำมาหากินอย่างอื่น

ในการทำงาน ในอาณาจักรของพระเจ้า หรือท่ามกลางคริสตจักร บุคคลที่เป็นพี่ก็คือบุคคลที่บังเกิดใหม่ก่อนน้องพระคริสต์ คนที่บังเกิดใหม่ก็ต้องช่วยเลี้ยงดูคนที่บังเกิดใหม่ที่หลัง ซึ่งเป็นภาพธรรมโรมชาติที่เราทุกคนคุ้นเคยมาแล้ว

พี่เลี้ยงควรมีลักษณะและภาระหน้าที่อย่างไร?

1. ต้องถือว่าเป็นภาระรับผิดชอบ คือต้องสำนึกว่าการที่เราทั้งหลายเป็นพี่ก็หมายความว่าเราเป็นผู้มีภาระที่ต้องทำแล้ว โดยจิตสำนึกแบบอัตโนมัติ และมีภาระแบบที่รับมอบหมายจากพ่อแม่ด้วย

การสำนึกว่าการเป็นพี่เลี้ยงของท่านนั้น เป็นภาระรับผิดชอบของท่านแล้ว ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า เมื่อมีน้องเลี้ยงคนหนึ่งเกิดขึ้นมาในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว ไม่ว่าน้องเลี้ยงนั้นจะเกิดขึ้นในคริสตจักรหรือการประกาศใหญ่ปีหน้านี้ ทุกคนที่นี้ควรถือว่านี่คือภาระใหญ่ที่เราทุกคนต้องแบกภาระต่อพระเจ้าที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าด้วย (โคโลสี 1: 25)

2. ต้องมีใจเสียสละ การเสียสละเป็นคุณสมบัติของพี่เลี้ยงที่แท้จริง ท่านคงได้ยินคำโฆษณาจากโทรทัศน์ที่ว่า การทุ่มเทก็คือการทอดทิ้ง การเป็นพี่เลี้ยงต้องมีใจทุ่มเทเสียสละพอสมควร ถ้าคุณเสียสละทุ่มเทเท่าไร ก็คือคุณต้องทอดทิ้งตัวคุณ งานของคุณ ชีวิตของคุณ สิ่งดี ๆ ของคุณ การพักผ่อนของคุณไปมากเท่านั้น ก็คงยกตัวอย่าง เรื่องชาวสะมาเรียใจดี...ว่าเขาเสียสละแค่ไหน เช่น เสียเวลา เสียเงินช่วยเหลือ เสียสัตว์ให้ขี่ เสียสิ่งของที่จะนำไปใช้เองแทบทุกอย่าง การเป็นพี่เลี้ยงจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เราทุกคนต้องเสียสละ (ลูคา. 10:25-37)

3. ต้องรู้จักเลี้ยงตัวเอง และเลี้ยงน้องเลี้ยง พี่เลี้ยงต้องรู้จักเอาใจใส่กินอาหารด้วยตัวเองได้ ก่อนที่จะเลี้ยงน้อง ตัวพี่เลี้ยงเองต้องหาอะไรใส่ท้องให้อิ่มก่อน คือรู้จักอ่านศึกษา วิเคราะห์ พระวจนะและนำมาหนุนใจตนเองให้ตัวเองเจริญขึ้น และนำสิ่งที่ตนเองรู้นั้นไปดัดแปลงเลี้ยงน้องต่อไป พี่เลี้ยงต้องรู้จักอ่านพระวจนะเป็นประจำและนำมาใช้เสมอในชีวิตประจำวัน ในที่นี้รวมถึงการรู้จัก การอธิษฐานและติดสนิทกับพระเจ้าด้วย (1 ทิโมธี 4:16 จงเอาใจใส่ทั้งตัวท่านและคำสอนของท่าน)

4. ต้องมีใจอ่อนสุภาพ อดทนและเป็นแบบอย่าง พี่เลี้ยงต้องมีจิตใจที่อ่อนสุภาพ เวลาปฏิบัติ ต่อน้องเลี้ยง ไม่โกรธเร็ว มีความรักแท้ เมื่อเห็นน้องเลี้ยงทำผิด เช่น น้องทำอาหารหกจากโต๊ะ หรือ ทำแก้วแตก พี่เลี้ยงต้องแนะนำสอนให้รู้ทุกอย่าง ต้องอดทนต่อกริยาทำทางอันไม่สมควรของตนเอง คุณสมบัตินี้สำคัญต่อพี่เลี้ยงมากเพราะน้องเลี้ยงจะเติบโตได้ก็ต่อเมื่อเห็นพี่เลี้ยงอ่อนสุภาพ รักเขา อดทนต่อเขา คุณเองต้องเข้าใจว่า น้องเลี้ยงของคุณยังไม่มีประสบการณ์อะไรเลย ยังไม่รู้ อะไรเลย เพราะว่าบางครั้งคนที่กลับใจใหม่ ๆ นี้ จิตใจของเขาเบาบางมาก เคยชอกช้ำมามากแล้ว เหมือนเป็นแก้วที่เคยแตกแล้วมาแล้ว เขาเองไม่อยากจะรับความกระทบกระเทือนใจอีกเลย สรุปโดยย่อคือ คุณเป็นเหมือนผู้ที่ปั้นหม้อแตกหรือกำลังจะแตก ให้กลับสู่สภาพเดิม เพราะฉะนั้นจึงทำแบบ เขา ๆ มีอ (ประสบการณ์ของตนเองเคยเจอพี่เลี้ยง 2 แบบ) จากพระธรรม 1 เซสะโลนิกา 2:7-8 สุภาพพร้อมที่จะเผื่อแผ่เจือจานและอุทิศตัวให้ท่านด้วย

5. ความสำคัญของการเป็นพี่เลี้ยง ในที่นี้ขอยกตัวอย่างเรื่องของกองทหารที่จะเข้ารับ สงคราม ประกอบด้วย นายร้อย, นายพัน, นายสิบ, จ่า และพลทหาร พี่เลี้ยงในการประกาศใหญ่จึงมีความสำคัญมาก เพราะกองทัพจะชนะได้หรือไม่ อยู่ที่กำลังพลทหารซึ่งเป็นส่วนที่มีกำลังและสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้น พลพี่เลี้ยงจึงมีบทบาทและสำคัญมากในสมรรถภูมิการสู้ศึกสงครามฝ่ายวิญญาณ และพลพี่เลี้ยงนี้จำเป็นต้องรับการฝึกในขั้นพื้นฐาน ทั้งภาคสนาม และภาคทฤษฎี ขออ้างจากพระธรรม (อพยพ 17:8-13 ข้อ 9) จงเลือกชายฉกรรจ์ฝ่ายเรา ...ซึ่งหมายถึงสำคัญมีจำนวนมาก มีแต่แม่ทัพโยชูวาที่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นชายฉกรรจ์จึงเปรียบเทียบกับเหมือนพลพี่เลี้ยงทั้งหมดที่จะเข้าไปเป็นพี่เลี้ยงประกาศใหญ่ เพราะคุณคือผู้ที่ต้องเข้าไปต่อสู้อันมาจากคนเหล่านั้นที่อยู่ในอาณาจักรแห่งความมืด และซาตานให้มาอยู่ในอาณาจักรเสรีแห่งพระคริสต์ คุณเป็นผู้ที่สำคัญมาก

2. พี่เลี้ยงควรรู้จักวิธีการสื่อความหมายของข่าวประเสริฐอย่างถูกต้อง

ในที่นี้จะขอใช้แผนภาพ แผนการสอนของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ (ท่าน) โดยแบ่งเป็น 3 ตอนใหญ่ ๆ ในการอธิบายสื่อความหมายการเป็นพยานให้กับน้องเลี้ยงของท่าน **จุดที่ 1** คุณต้องรู้ว่าพระเจ้ามีแผนการอะไรต่อมนุษย์ (และเฉพาะต่อท่านเดี๋ยวนี้)

1.1 คุณต้องเข้าใจว่าพระเจ้าคือใคร (กิจการ 17:24)

พระเจ้าคือผู้ที่สร้างโลกกับสิ่งทั้งปวง...ที่อยู่ในนั้น เป็นพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ และแผ่นดินโลก เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกผู้สูงสุด บริสุทธิ์ ยุติธรรม ปราศจากอูบาย-มลทินทั้งปวง ทั้งสิ้นของโลก ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง ทรงรอบรู้ถึงสารพัดไม่มีอะไรที่จะซ่อนเร้นให้พ้นสายพระเนตรพระองค์ได้เลย

พระเจ้ามิใช่ประนีประนอมด้วยสิ่งของใด ที่มีมือมนุษย์ได้ทำขึ้น มนุษย์หรือท่านไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นเงิน เป็นทอง หรือหินอันเป็นปฏิมากรสำเร็จด้วยฝีมือมนุษย์ ซึ่งเคลื่อนไหวไปมาไม่ได้ คุณเองคิดว่าจริงไหม?

ควรอธิบายเพิ่มเติมที่พระเจ้าทรงเป็นผู้กำหนดฤดูกาล ปรชานฝน แดด พืชผลทุกชนิด สัตว์ทุกประเภทให้เกิดขึ้น คุณเองเคยคิดใหม่ว่าโลกนี้มาจากไหน มาได้อย่างไร ใครคือพระเจ้าผู้สร้างโลกมันจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติได้ไหม?

1.2 มนุษย์คู่แรกมาจากไหน ใครเป็นผู้สร้าง สร้างอย่างไร และสร้างมาทำไม?

ในพระคัมภีร์เรื่องปฐมกาล หมายถึง เวลาเริ่มแรกเดิมทีนั้น พระเจ้าทรงสร้างโลกและสรรพสิ่งในโลก ให้มีพืชและสัตว์ต่าง ๆ ตามชนิดของมันมากมายหลายร้อยหลายพันชนิด แต่แล้วยังไม่ครบบริบูรณ์ พระเจ้าจึงตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา ตามพระฉายาก็คือ ตามแบบแห่งพระเจ้า เช่นให้มีความรัก ความยินดีสามารถกระทำคุณงามความดี โดยแสดงออกต่อพระเจ้า เช่นการสรรเสริญนมัสการพระเจ้าแสดงออกต่อมนุษย์ โดยการรักมนุษย์เหมือนรักตนเอง

พระคัมภีร์ของพระเจ้าบอกว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างมนุษย์ขึ้นมาเอง พระเจ้าทรงสร้างอย่างไร พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูก มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มาทำไม รู้ไหมครับ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ทรงสร้างท่าน ให้ประกอบภารกิจ ให้ครอบครองสรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลกที่พระเจ้าสร้าง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้รักพระเจ้า ให้พระเจ้าเป็นที่พึ่งวางใจของมนุษย์ ให้รู้จักนมัสการขอบพระคุณ โดยแสดงออก และให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

คุณเองคิดว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ ขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับสิ่งต่าง ๆ ไหม? เช่น ฝนตก แดดออก คุณเองเคยขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับลมหายใจที่พระเจ้าให้คุณไหม? คุณคิดว่ามนุษย์ทั่วโลกเดี๋ยวนี้รักกันมากใช่ไหม ตามที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา คุณมีความคิดเห็นอย่างไร คุณคิดใหม่ว่าได้เกิดอะไรขึ้นกับมนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา

1.3 มนุษย์ได้ทำอะไรลงไป (ได้พลัดหลงลงทำบาปต่อพระเจ้า)

พระคัมภีร์ของพระเจ้า (1 เปโตร 2:25) บอกว่า “เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นเหมือนแกะที่พลัดฝูงไป แต่บัดนี้ได้กลับมาหาพระเจ้าผู้เลี้ยง และพิทักษ์วิญญาณจิตของท่านทั้งหลายแล้ว มนุษย์ได้

พลัดหลงในความผิดบาป หมายถึงอะไร คือ เหมือนกับแกะได้พลัดฝูงไปจากผู้เลี้ยงได้หลงฝูง ได้หลงทางเสียแล้ว เพราะว่าไม่ยอมทำตามพระเจ้าผู้เลี้ยง และฟังเสียงเรียกเสียงเตือนของพระองค์”

มนุษย์ได้พลัดหลงในความบาปอย่างไร

1. พลัดหลงโดยการตามใจของตนเอง (แทนการตามใจพระเจ้า)
2. พลัดหลงโดยการตัดสินใจเลือกทางเดินเอง
3. พลัดหลงโดยการไม่เชื่อฟัง หลงเสียงมาร โดยถูกล่อลวงให้กินผลไม้
 - 3.1 ต้นไม้แห่งความตาย (กฎแห่งความตาย) แทนที่จะเป็น
 - 3.2 ต้นไม้แห่งชีวิต (กฎแห่งชีวิต)

มนุษย์ที่พระเจ้าได้สร้างคู่แรกนั้น ได้ถูกซาตานอันเป็นศัตรูของพระเจ้ามาในสภาพของงู มาพุดล่อลวงผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยาของอาดัม มนุษย์คู่แรกของโลกชื่ออาดัมและเอวา งูซาตานล่อลวงให้เห็นผิดเป็นชอบ ให้หลงเชื่อมาร ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าก่อนนั้นได้เตือนมนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าสร้างแล้ว (ปฐมกาล 2:16) แต่มนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าสร้างก็ได้เลือกผิด ทำผิด และตามผิด

คุณเคยเลือกอะไรผิดไหม เช่นเลือกตามใจตนเองแทนตามใจพระเจ้า (ลูกที่เลือกจะตามใจตนเองแทนตามใจพ่อแม่)

มนุษย์สมัยนี้ส่วนมากจะเลือกผิดเสียส่วนใหญ่ใช่ไหม เช่นเลือกตามเพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง เลือกตามเพื่อนและเพื่อนทำผิด เราก็ดำเนินตามเขาไป

มนุษย์วัยหนุ่มสาวได้หันหลังให้กับสิ่งที่ดีและให้กับพ่อแม่ และตามใจตนเอง

เหมือนมนุษย์ได้หันหลังให้พระเจ้า และได้ตัดสินใจผิด

- โดยเลือกกินต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว
- มนุษย์จึงต้องรับผลของมันคือ ความตายในความบาป หรือที่เรียกว่า ตาย-นิรันดร์

อะไรคือผลของความตายในความบาปในครั้งนั้น มนุษย์ต้องถูกขับไล่จากสวนเอเดนของพระเจ้า และแผ่นดินเกิดพืชหนามใหญ่หนามย่อย เป็นเครื่องหมายว่ามนุษย์โลกได้ตกอยู่ภายในกำแพงแล้ว ต้องทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำ ทำมาหากินลำบากจนตลอดชีวิต และตายไป

คุณคิดว่ามนุษย์ทุกวันนี้ทำมาหากินลำบากมากยิ่งขึ้น ทั้ง ๆ ที่มีความเจริญทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขึ้น มนุษย์เข่นฆ่ากันมาก มนุษย์หนุ่มสาวจิตใจแปรปรวนอ้างว้างมาก หันไปเสพยาเสพติด เหล้า มนุษย์มีความทุกข์ สามิ-ภรรยาหย่าร้างกัน สภาพแวดล้อมถูกทำลายลงมาก และเป็นพิษทั่วไป มนุษย์เห็นแก่ตัว เห็นแก่เงิน เย่อหยิ่งโสมม ถือศาสนาแต่พอเป็นพิธีเท่านั้น ให้อำนาจตัวเองก็มีศาสนา จะได้ไม่อายเขา แต่แก่นแท้ความจริงของศาสนาแทบจะไม่มีรู้เรื่องเลย มนุษย์เลยตกอยู่ในสภาพที่สิ้นหวัง ยิ่งแย่มากเพราะหลงทางด้านจิตใจ ชีวิตทุกวันเหมือนดัง (สคูติ 14:1-3 และ โรม 1: 28-32 และ โรม 3:23,6:23)

1.4 สภาพชีวิตแห่งผลของบาปที่กล่าวมาแล้ว ทำให้...

สภาพชีวิตจิตใจ และวิญญาณถูกแยกจากพระเจ้า และจากผลแห่งความบาปนี้ทำให้สภาพชีวิตยิ่งห่างยิ่งไกล ยิ่งออกห่างจากพระเจ้าทุกที และสิ้นสุดลงที่ทางแห่งความตายนิรันดร์ ซึ่งไม่มีมนุษย์ผู้ใดสามารถหนีพ้นได้ ตัวอย่างจากคัมภีร์ของพระเจ้าเรื่อง บุตรน้อยหลงหาย (ลูกา 15:11-24)

ด้วยเหตุนี้...มนุษย์จึงตกต่ำมาก ฝ่ายชีวิต และจิตใจ ชีวิตไร้ความสันติสุข จิตใจรู้สึกมีความกลัวลึก ๆ ถึงการพิพากษาที่จะตามมา เพราะผลกรรมบาปที่ตนทำ เหตุฉะนั้น ชีวิตมนุษย์จึงรู้สึกยุ่งเหยิง ห่อเหี่ยว โศกเศร้า ไร้ซึ่งความสงบสุขของจิตใจ ชีวิตขาดความครบบริบูรณ์ของพระเจ้า ถึงแม้ว่ามนุษย์จะกิน จะดื่ม จะมีสิ่งของใช้ต่าง ๆ แต่ยังไม่อิ่มใจ เพราะสภาพชีวิตเขายังไม่พบคำตอบ และยังไม่มีความหวังของชีวิตที่แท้จริง

แต่ถึงกระนั้นก็ดี มนุษย์ยังคงพยายามหาวิธีทางสู่พระเจ้า ด้วยความรู้และวิธีการของตนเอง ดังนี้

จุดที่ 2 มนุษย์พยายามหาวิธีทางไปสู่พระเจ้า (จะขออธิบายเหมือนขั้นบันได)

2.1 บันไดแห่งการกระทำคุณงามความดี

ท่านคงเคยได้ยินที่ว่า ทำดีได้ดี. ทำชั่วได้ชั่ว และทำดีได้ดีมีที่ไหน. ทำชั่วได้ดีมีถมไป มนุษย์ทำความดีก็จริง แต่ในทำนองเดียวกันก็ทำบาปด้วย ระหว่างความดีกับความบาปก็กำลังกัน แต่ส่วนมากจะทำชั่วมากกว่าทำดี บ้างก็พยายามทำดี ทำบุญ เพื่อว่าบุญความดีนั้นจะได้เป็นเหตุพาเขาเข้าไปสวรรค์ มนุษย์ต้องเข้าใจว่าความดีนั้นดีสุดยอดก็คือความชอบธรรมโรม เป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะทำเพื่อจะได้บรรลู่ถึงพระเจ้า บันไดที่พยายามปีนป่ายขึ้นไปก็ไม่สำเร็จ

ขอยกตัวอย่างจากเรื่องการทำไข่เจียว คือหากท่านมีไข่ไก่อยู่ถึง 99 ฟอง แต่มีแค่ 1 ฟองที่เป็นไข่เน่า และท่านเสียดายเลยผสมลงไปแล้วทอดออกมาเป็นไข่เจียว คุณคิดว่าไข่เจียวทั้งจานจะเป็นอย่างไร คุณงามความดีของท่านอาจมีมาก เปรียบเสมือนไข่ไก่ดี 99 ฟอง แต่คุณยังมีความชั่วความบาปด้วยแน่นอน อย่างน้อยมี 1 อย่าง แต่จริง ๆ มีมากกว่านั้น

ถ้าหากเป็นสภาพแบบนี้ ความพยายามของมนุษย์ที่จะไปถึงพระเจ้าก็หมดหวังเพราะว่าถึงแม้มนุษย์จะทำความดีมาก แต่มนุษย์มีกลิ่นเหม็นแห่งความชั่วด้วย เช่นกลิ่นเหม็นแห่งความคิด ชั่วร้าย ราคะตัณหา, อิจฉาริษยา, ผิดผิดผิดแต่กระนั้นเขายังทำดีและทำดีอยู่เพื่อลบล้างความชั่ว ก็ไม่สำเร็จเลย ตามคัมภีร์ของพระเจ้า (โรม 3:10) บอกไว้สำหรับมนุษย์ว่า ไม่มีผู้ใด เป็นคนชอบธรรม (ดีครบถ้วน) สักคนเดียวไม่มีเลย

2.2 บันไดแห่งการมีศาสนา

หรือถือศาสนาอย่างเคร่งครัด เพื่อหวังเป็นทางไปถึงพระเจ้า มนุษย์พยายามถือศาสนาสักศาสนาหนึ่งเพื่อจะได้บอกคนอื่นว่าตัวเองก็เป็นผู้มีความศรัทธา บางคนก็มีศาสนาถือตามปู่ย่า ตายาย โดยที่ตัวเองไม่เข้าใจเลย ถือศาสนาแต่พอเป็นพิธีเท่านั้น ส่วนแก่นแท้ของศาสนาเขาไม่เข้าใจเลย คน

เหล่านี้มีความพยายามที่จะไปถึงพระเจ้า แต่หาวิธีไม่ว่ามิได้เป็นปัญญาอย่างที่พระเจ้าต้องการ แต่
อุทิศให้ตั้งความดี ถือความดีโดยอาศัยการถือศาสนาของตนเองขึ้นมา โดยปฏิเสธความดีความชอบ
ธรรมที่พระเจ้าแห่งสากลโลกจะประทานให้ นั่นคือแก่นแท้ และชีวิตซึ่งต้องอาศัยความเชื่อและ
ไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงไม่สามารถไปถึงพระเจ้าได้โดยอาศัยการมีศาสนา
ของตนเอง

2.3 บันไดแห่งการถือโชค ถือดวงชะตา ใช้เวทมนต์คาถาอาคมต่าง ๆ

เพื่อว่าอาจจะเป็นทางหนึ่งที่น่าตนเองไปถึงชั้นบรรลุป็นผู้วิเศษได้ และถ้าดวงดีโชคดี อาจ
ไปถึงพระเจ้า ไปถึงสวรรค์ก็ได้ แต่หาวิธีไม่สิ่งเหล่านี้ก็กลับกลายเป็นกับดักตนเอง และเป็นสิ่งที่น่า
เกลียดชังในสายพระเนตรพระเจ้า เพราะคัมภีร์ของพระเจ้าได้กล่าวไว้ว่า คนไม่เชื่อ..คนใช้เวทมนต์..
แม่หมอผี มรดกของเขาอยู่ที่บึงไฟ และกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่ นั่น คุณเองคงเคยได้ยินเรื่อง
ทำนองเหล่านี้มามากแล้วใช่ไหมเพราะฉะนั้นท่านจงเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้มิเป็นเหตุที่นำมนุษย์ไปถึง
พระเจ้าได้เลยแต่ยังนำมนุษย์ออกห่างจากพระเจ้าเที่ยงแท้ทุกที เหตุฉะนั้นบันไดนี้จึงไม่สำเร็จ

2.4 มนุษย์ได้พยายามปีนป่ายบันไดสุดท้าย แต่แล้วบันไดต้องหักลง

และมนุษย์ต้องถูกพิพากษาในบึงไฟนรกเหมือนเดิม มนุษย์ตั้งแต่แรกแล้วที่ได้ทำบาปต่อ
พระเจ้า โดยไม่เชื่อฟังพระเจ้า ได้กินผลไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว หรือต้นไม้แห่ง
ความตาย กฎแห่งความตายนั้นมนุษย์จึงได้ดำเนินสู่ทางแห่งการตายนิรันดร์

แต่ถึงกระนั้นก็มีมนุษย์เป็นคนบาป แต่ก็ยังอุตสาหะหาทางเพื่อจะไปถึงพระเจ้าให้ได้ ด้วย
การทำความคิดต่าง ๆ ด้วยการถือศาสนาอย่างเคร่งครัด ด้วยการถือโชคชะตาใช้เวทมนต์คาถาอาคม
และแม้กระนั้นบางคนยังบอกว่าเดินสายกลาง ๆ ขอบุญแบบเฉย ๆ ไม่เอาศาสนาไหนสักอย่างหนึ่ง
แต่ก็ยังดำเนินชีวิตอยู่ในความชั่วร้าย มนุษย์ต้องเผชิญกับบันไดหัก และ ตกลงมาสู่ที่เดิม เพราะทุก
คนทำบาป และเสียมจากพระสิริเกียรติของพระเจ้า ค่าจ้างหรือผลของบาปก็คือความตาย (ถูก
พิพากษาพิณาศในบึงไฟนรก)

มนุษย์จึงหมดหนทางมืดมิด สิ้นหวัง เหมือนตัวหมัดของสุนัขหรือแมวกี่ได้ที่พยายามจะคิด
ตัวเองขึ้นแต่ก็ต้องไปเอาภาชนะแก้วที่ ครอบไว้ และตกลงมา ที่เดิม คุณเองต้องรู้ว่ามนุษย์ทุกคนถูก
ความบาปอันเปรียบเสมือนแก้วที่ครอบงำเราอยู่ เราจะพยายามปีนป่ายหรือคิดตัวขึ้น ในที่สุดก็จะ
ตกลงมาสู่ที่เดิม หรือมนุษย์กำลังดิ่งวิงหนีเสือ (เวรกรรมที่กำลังตามมนุษย์อยู่) แต่ต้องมาเจอจระเข้
(นั่นหมายถึงการพิพากษาที่อัปการอยู่)

มนุษย์ยังมีทางอีกไหมที่จะไปถึงพระเจ้า

มนุษย์ยังมีหวังอีกไหมที่จะไปถึงความรอดพ้นบาป

คัมภีร์ของพระเจ้าบอกว่า (โรม 5:6) ขณะเมื่อเรา (มนุษย์ทุกคน) ยังขาดกำลังพระคริสต์
(พระเยซู) ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนบาปในเวลาที่เหมาะสม

จุดที่ 3 พระเจ้าได้บอกหนทางชี้ทางรอดทางสวรรค์ให้มนุษย์แล้ว

พระเจ้าทรงรักโลก ยอห์น 3:16 จนได้ประทานพระเยซู เพื่อทุกคนที่เชื่อวางใจจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์บัดนี้ในพระเยซูคริสต์เปรียบเสมือนผู้มาเปิดฝาคกรอบ “เจ้าตัวหมัดนั้น” ให้ออกไปสู่โลกกว้างใหญ่แห่งเสรีภาพ หลุดพ้นกับสิ่งครอบงำ มนุษย์ทั้งหลายในโลกรวมทั้งท่านด้วยอย่าพยายามดิ้นรนด้วยตนเองไปหาพระเจ้าเลย

- ท่านรู้ไหมว่ามนุษย์หรือท่านเองพยายามจะขึ้นไปหาพระเจ้า
- แต่สำหรับพระเจ้าแล้ว พระองค์ทรงเสด็จลงมาหามนุษย์ต่างหาก

และนี่แหละคือโดยทางพระเยซูคริสต์นั่นเอง ที่พระเจ้าสูงสุดทรงรักท่านมากและทุก ๆ คน ทุก ๆ ชาติ ภาษาในโลก ได้ทรงให้พระเยซูเข้ามาในโลก ในสภาพที่เหมือนมนุษย์และทรงสั่งสอน รักษาโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ คนตีเข้า คนหูหนวก ตาบอด พระองค์ทรงสั่งสอนเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า แต่ในที่สุดด้วยความชั่วช้าตาบอดของมนุษย์ในสมัยนั้น ได้จับพระเยซูตรึงที่ไม้กางเขน และนี่คือหนทางเดียวที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้เพื่อว่าพระเยซูจะได้ตายแทนความบาปของคนทั้งปวงที่เชื่อวางใจและต้อนรับพระองค์เข้ามาในชีวิต สิ่งเหล่านี้ท่านเพียงแต่ฟังด้วยความเชื่อ รับพระเยซูในใจด้วยความเชื่อ ท่านจะรอด ท่านก็จะเป็นคนชอบธรรมของพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์

(ถึงตอนนี้ที่เลี้ยงสามารถใช้ชื่อพระคัมภีร์อ้างอิงถึงการไถ่บาปของพระเยซู)

(เช่น พระธรรมโรม 5:8-11 โรม 3:23-25 เอเฟซัส 2:8-9) ท่านอาจจะสรุปอีกครั้งตั้งแต่ต้นมาถึงจบก็ได้ หรือจะเลือกขั้นตอนที่ 2 มาสรุปอีกครั้งก็ได้ โดยอาจใช้กับพระธรรม (โรม บทที่ 3:21-22 โดยการหนุนใจนื่องเลี้ยงว่า

แต่บัดนี้ เดียวนี้ เวลาที่พระคัมภีร์พระเจ้าได้พูดกับท่านว่า พระเจ้าได้ประทานความชอบธรรมคือ ความดีครบถ้วนให้แก่ท่านได้ นอกเหนือจากกฎแห่งการมีศาสนา บัญญัติต่าง ๆ หรือคุณงามความดีของท่านก็ช่วยไม่ได้ ท่านไม่ต้องอาศัยดวงชะตาหรือเวทมนต์คาถาอีกต่อไปแล้ว ท่านควรจะเลิก และทิ้งสิ่งเหล่านี้เสีย โดยหันมาเชื่อฟังวางใจในพระเยซูแต่ผู้เดียว (คัมภีร์กาลาเทีย 3:22) บอกท่านว่า แต่พระคัมภีร์ได้บ่งว่าทุกคนอยู่ในความบาป (รวมทั้งท่านด้วย) เพื่อจะประทานตามพระสัญญาแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ โดยอาศัยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นหลัก มิใช่ถือการทำดีของตนเป็นหลัก มิใช่ถือการมีศาสนาเป็นหลัก มิใช่ถือดวงชะตาเป็นหลัก แต่ถือการเชื่อวางใจ กลับใจจากสิ่งชั่วร้ายเก่า ๆ เข้ามาเชื่อฟังวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า เป็นหลักตายตัว

